

ලමා පුරිෂ්ඨ ක්‍රීම් විෂයයෙහි ජ්‍යෙෂ්ඨ ජ්‍යෙෂ්ඨ වට්ටියේ
සාඵලයතාවය අධ්‍යයනය කිරීම

කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයීය දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යායතනයේ
දැනුම් (ආයුර්වේද) පශ්චාත් උපාධිය
සඳහා ඉදිරිපත් කරනු ලබන නිවන්ධය

දයාංගනී වන්දිකා සේනාසේකර

සභාය උපදේශක:

වෛද්‍යවිද්‍යා විද්‍යා කාරුණාදාය
ඩී. ඩී. එම්. එස්. (ගෞරව) ශ්‍රී ලංකාව
එම්. එස්. ජී. එම්. ගුණරාජ, ඉන්දියාව
ජ්‍යෙෂ්ඨ විද්‍යාඥ (ආයුර්වේද)
කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ ආයුර්වේද
පර්යේෂණායතනය

උපදේශක:

වෛද්‍යවිද්‍යා ජී. පී. ජී. අමරසිංහ
ඩී. ජී. එම්. එස්. (I පෙළ-ගෞරව) ශ්‍රී ලංකාව
එම්. ඩී. ආයු. කොමාරගාතා-බරණිය, ඉන්දියාව
ජ්‍යෙෂ්ඨ කට්කාවාරිය
ප්‍රසූති තන්ත්‍ර කොමාරගාතා දෙපාර්තමේන්තුව
දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යා ආයතනය

ප්‍රසූති තන්ත්‍ර කොමාරගාතා දෙපාර්තමේන්තුව
දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යා ආයතනය
කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය
රාජගිරිය.

සංකීර්ණය

ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු ලෝකයේ දියුණුවෙමින් පවතින රටවල දරුවන්ට වැළඳෙන උපද්‍රවකර රෝග අතුරින් ක්‍රිමී රෝග වැදගත් තැනක් ගනී. එයට හේතුව ක්‍රිමී රෝග වලදී සුළු උදරාබාධයක සිට දරුණු වලිප්පුවක් දක්වා වූ රෝග ලක්ෂණ පහළවීම සහ කාලීන මන්ද පෝෂණයට තුඩු දෙන බැවිනි. මෙම ක්‍රිමී රෝග සඳහා නව්‍ය ඖෂධවේදී ක්‍ෂේත්‍රයේ ඖෂධ රාශියක් නිපදවා ඇති නමුත් එම ඖෂධයන්ගේ අතුරු උපද්‍රවකාරී තත්ත්වය ගැන සලකා බැලීමේදී කුඩා ළමුන් කෙරෙහි යෙදීම සඳහා එම ඖෂධයන්ට වඩා උපද්‍රව අඩු, පහසුවෙන් සොයාගත හැකි, ගුණදායී සහ ලාභදායී ඖෂධ සොයා ගැනීම කාලීන අවශ්‍යතාවක් වේ. දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රමයේ ක්‍රිමී රෝග විකිත්සාවේදී යොදා ගනු ලබන ඖෂධ රාශියක් ඇතත් එම ඖෂධ විද්‍යාත්මකව සායනික අධ්‍යයනයකට භාජනය කර නොමැත. එබැවින් ළමා ක්‍රිමී රෝග සඳහා ලංකාවේ ආයුර්වේද ක්‍ෂේත්‍රයේ භාවිතා කරනු ලබන ජීවානන්ද වටියේ සාඵලයතාවය සායනිකව අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා මෙම පර්යේෂණය යොදා ගන්නා ලදී.

මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ වූයේ ළමා පූර්ණ ක්‍රිමීන් කෙරෙහි ජීවානන්ද වටියේ සාඵලයතාවය විද්‍යාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම සහ එම ඖෂධයේ ආරක්ෂාකාරී භාවය හා එය යෙදීමේදී ඇති විය හැකි අතුරු ආබාධ පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමයි.

මෙම අධ්‍යයනය සඳහා රෝගීන් තෝරා ගනු ලැබුවේ බොරැල්ල ආයුර්වේද මහ රෝහලේ බාහිරාංශ සායනයෙන් හා බොරැල්ල ලොරිස් ළමා නිවාසයේ ළමයින් අතුරිනි. මෙම සියළුම රෝගීන් අර්ධ නාගරික පරිසරවල ජීවත් වන ළමයින්ය.

මෙම අධ්‍යයනය ආරම්භ කිරීමට පෙර ක්‍රිමී රෝග පර්යේෂණ සම්බන්ධ සාහිත්‍ය විමර්ශනයක් සිදු කරන ලදී. ඉන් පසු ඉහතින් සඳහන් කළ ස්ථාන වලින් තෝරා ගත් ළමුන්ගෙන් ආයුර්වේද සංහිතා ළුන්ඵ වල දක්වා ඇති සාමාන්‍ය ක්‍රිමී ලක්ෂණ දළ වශයෙන් පෙන්නුම් කරන ළමයින් තෝරා ගෙන, ඔවුන්ගේ මල පරීක්ෂා කර, ක්‍රිමී හෝ ක්‍රිමී බීජ ඇති ළමයින් 50 දෙනෙක් තෝරා ගන්නා ලදී. මෙම ළමුන් වටපසු රෝගය හා කිරිපණු රෝගය අනුව කාණ්ඩ දෙකකට බෙදා ජීවානන්ද වටිය ඉහුරු ඉස්ම, මී පැණි අනුපාතයෙන් වයසට නිසි මාත්‍රාවෙන් නියමිත කාලයක් ප්‍රයෝග කර මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී.

සුස්තකාලය
කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය
දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යා ආයතනය
රාජගිරිය.